Algorytmy Numeryczne - Zadanie 2

Patryk Siewruk (246769) Michał Sławiński (246803) Kevin Sarfo (246801)

Operacje na macierzach

Sprawozdanie dotyczy operacji na macierzach z zaimplementowanym algorytmem eliminacji Gaussa w następujących wariantach:

G: bez wyboru elementu podstawowego,

PG: z częściowym wyborem elementu podstawowego,

FG: z pełnym wyborem elementu podstawowego.

Testy poprawnościowe i wydajnościowe zostały przeprowadzone dla trzech typów reprezentujących liczbę rzeczywistą: Float, Double, Fraction (typ własny przechowywujący liczbę w postaci ułamka liczb całkowitych).

Konfiguracja sprzętowa: procesor Intel Core i5 6600k 4.8Ghz, 16 GB RAM DDR4,

system operacyjny Windows 10

Język programowania: Java (v. 1.8.0_151).

Wszystkie obliczenia przeprowadzono na macierzach o wartościach z przedziału **[-65536,65535]** otrzymanych jako iloraz $r/2^{16}$ (gdzie r to pseudolosowa liczba całkowita z przedziału: $[-2^{16}, 2^{16} - 1]$). W celu weryfikacji poprawności hipotez zawartych w treści polecenia zadania, dla każdego z typów wygenerowano pseudolosowo:

- -macierz A
- -wektor X
- -wektor **B** (iloczyn **A** * **X**)

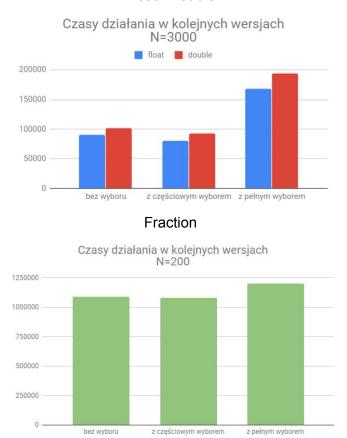
Następnie rozwiązano układ równań A * X = B korzystając z zaimplementowanych wariantów metody Gaussa.

W celu weryfikacji hipotez zawartych w treści polecenia przeprowadzono testy dla różnych rozmiarów macierzy i wektorów:

- 100, 200, 500, 1000, 2000, 3000 dla Float i Double
- 10, 20, 50, 100, 200 dla Fraction

H1: Dla dowolnego ustalonego rozmiaru macierzy czas działania metody Gaussa w kolejnych wersjach (1, 2, 3) rośnie

Float i Double

Jak widać na załączonych wykresach, najkrótszym czasem działania charakteryzuje się wariant z częściowym wyborem a najdłuższym wariant z pełnym wyborem. Zatem czas działania rośnie kolejno w wersjach (2,1,3).

H2: Dla dowolnego ustalonego rozmiaru macierzy błąd uzyskanego wyniku metody Gaussa w kolejnych wersjach (1, 2, 3) maleje.

W celu sprawdzenia poprawności hipotezy przeprowadzono testy dla typów float i double Dla wszystkich testowanych rozmiarów założenie zostało potwierdzone.

	Float	Double	
bez wyboru	0.87705576	0.0000000032739687	
z częściowym wyborem	0.0018373015	0.0000000000040787	
z pełnym wyborem	0.0011989941	0.0000000000021305	

W tabeli wyraźnie widać że kolejne warianty algorytmu eliminacji Gaussa uzyskują coraz to mniejszy błąd. Największa różnicę można zaobserwować pomiędzy wariantem G (bez wyboru) i PG (z częściowym wyborem).

W przypadku typu fraction dla każdego testowanego rozmiaru i wariantu błąd był równy zeru.

H3: Użycie własnej arytmetyki na ułamkach zapewnia bezbłędne wyniki niezależnie od wariantu metody Gaussa i rozmiaru macierzy.

Aby sprawdzić poprawność hipotezy użyto typu własnego Fraction

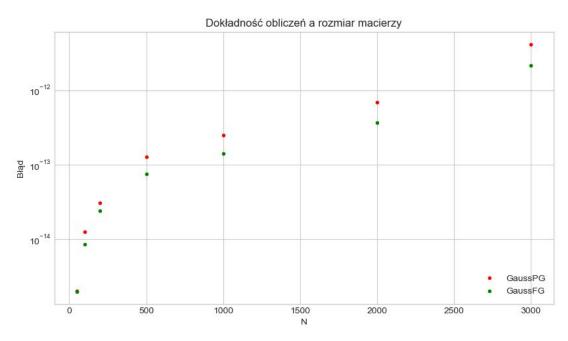
Testy zostały przeprowadzone dla różnych rozmiarów macierzy i wektorów (10,20,50,100,200) i jednoznacznie potwierdziły poprawność hipotezy.

W każdym z przypadków dla wszystkich ww. rozmiarów program zwracał wartości błędów bezwzględnych równe zeru w przeciwieństwie do innych typów:

	Float	Double	Fraction
bez wyboru	0.001289829	0.000000000002895453	0
z częściowym wyborem	0.000015934258	0.00000000000031007	0
z pełnym wyborem	0.000011564009	0.000000000000024055	0

Q1: Jak zależy dokładność obliczeń (błąd) od rozmiaru macierzy dla dwóch wybranych przez Ciebie wariantów metody Gaussa gdy obliczenia prowadzone są na typie podwójnej precyzji (TD)?

Double

Dla typu double i wariantów PG (częściowy) oraz FG (pełny) wraz ze wzrostem rozmiaru macierzy, rośnie błąd bezwzględny. Na powyższym wykresie wykazano sposób w jaki zwiększa się błąd.

Q2: Jak przy wybranym przez Ciebie wariancie metody Gaussa zależy czas działania algorytmu od rozmiaru macierzy i różnych typów?

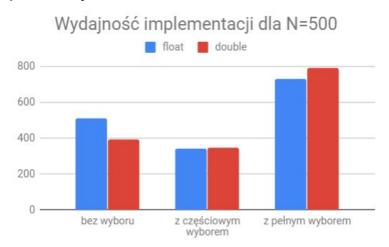
Wariant z pełnym wyborem elementu podstawowego

	100	200	500	1000	2000	3000
Double	9 ms	64 ms	790 ms	6 220 ms	52 957 ms	194 359 ms
Float	8 ms	59 ms	733 ms	5 678 ms	47 063 ms	168 446 ms

	10	20	50	100	200
Fraction	5 ms	47 ms	1 879 ms	44 902 ms	1 198 841 ms

Wyraźnie widać że wraz ze wzrostem rozmiaru macierzy, znacznie wzrasta czas działania algorytmu. Największe wzrosty występują dla typu fraction, następnie double a najmniejsza dla typu float.

E1: Wydajność implementacji

Dla ułamków czas wykonywania macierzy rozmiaru N = 500 przekroczyłby godzinę.

Michał Sławiński: klasa Fraction, klasa RandomGenerator, metody zapisujące wyniki do plików, implementacja eliminacji Gaussa z pełnym wyborem elementu podstawowego. **Patryk Siewruk:** klasa MyMatrix, klasa MyMath, implementacja generyczności w programie, implementacja eliminacji Gaussa z częściowym wyborem elementu podstawowego, pomoc w sprawozdaniu.

Kevin Sarfo: klasa MatrixSet, metody plus, minus, times, absVector w MyMatrix, pomiar czasów działania, implementacja eliminacji Gaussa bez wyboru elementu podstawowego, sprawozdanie